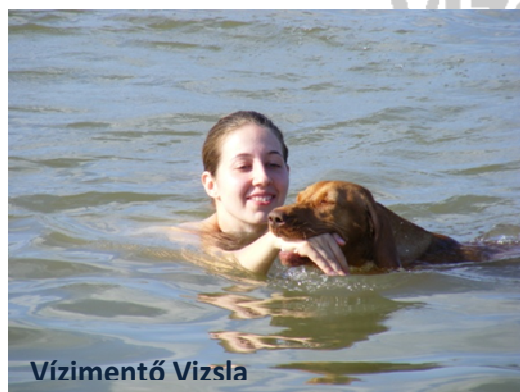

A vizslás életforma - Én a „Hős”

Sziasztok, kedves Olvasók! Engem Miának hívnak. Szeretnék megosztani Veletek egy számomra és Gazdiaim számára is emlékezetes pillanatot, ami tavaly nyáron történt, amikor életemben először láttam természetes vizet.

Egy hétig a Velencei-tónál nyaraltunk, nagyon élveztem, mindennap strandoltunk és sokat sétáltunk, sőt azt is meg merem kockáztatni, hogy nap végére egy kicsit még el is fáradtam, ami egy mindig mozgásban lévő sajtókukac vizsla esetében nagyon nagy szó. Ekkor tapasztalhattam meg életem első igazi úszóleckéjét is. Na persze mit nekem kezdésnek egy kis bokaáztatós vizes medence, ha van egy mély és hatalmas tó, ahol kipróbálhatom magam, hiszen az az igazi kihívás! Ott és akkor mindent megadtam volna azokért a ki nem állhatott otthoni fürdetésekért a biztonságot jelentő fürdőkádban, de nem volt mit tenni, bizonyítanom kellett, nem hozhattam szégyent kiválóan úszó vizslaőseim fejére, valamint mégis csak azok közé a vadászkutya fajták közé tartoznék, akik híresek úszótehetségükről.

Így habár remegő térdekkel is, de nekikészülődtem, összeszedtem minden bátorságom, majd ugrottam, mikor már láttam, hogy Gazdáim is bent vannak a vízben. Kár is tagadom, egyetlen porcikám sem kívánta a vizet, nem éreztem

komfortosan magam, a tappancsaimmal le-föl csapkodtam, mely mozgással pechemre többet haladtam hátra, mint előre. Néhány száz mancscsapással később már oda is értem egyik Gazdimhoz, ráharaptam a kezére, és úszva megindultam a part felé magam után húzva. Miután már biztonságban tudtam őt, visszaindultam a másik gazdimért is, hogy kimenthessem. Mentőakciónk sikeres volt, a

problémát csak az jelentette, hogy a Gazdiaim egyáltalán nem voltak veszélyben, mint ahogy azt én hittem, csak úszkálni szerettek volna. Ezt követően ők ismét beúsztak, én meg lelkiismeretesen mentettem ki őket egymás után újra és újra, míg

A vizslás életforma - Én a „Hős”

nem azon kaptam magam, hogy már egyáltalán nem is félek, az úszó technikám is javul, és elkezdtem élvezni a vizet. A pancsolásból hazaérve Gazdiaim nagyon megdicsértek, sőt hősiességemért még egy képzeletbeli Vízimentő Vizsla érdemrenddel is kitüntettek.

/Írta: Mia tolmácsolásában Edina a gazdi/

